

## عنوان مقاله:

تاملی پیرامون تعریف هویت ایرانی اسلامی در شهر و معماری ( با نگاهی به مفهوم جهان بینی و فرهنگ )

## محل انتشار:

کنفرانس معماری ایران گذشته اکنون و آینده (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

## نویسنده:

آرش نصیری کلات - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی ساری

## خلاصه مقاله:

معماری امری فرهنگی و متکی بر پایه تلقی سفارش دهندگان، سازندگان، بهره برداران و اداره کننده گان اثر، از معنای انسان و معنای زندگی مطلوب و غایت زندگی و بطور خلاصه برگرفته از جهان بینی و فرهنگ آنها می باشد. بنابراین هویت هر شهر و معماری را می توان به هویت جامعه ای که در طی زمان در تعامل با آن شهر و معماری است و آن را شکل داده نسبت داد. اطلاق اصطلاح شهر و معماری ایرانی اسلامی ناظر به برخورداری این آثار از ویژگی هایی است که تجمیع آنها یا بخشی از آنها در یک اثر، می تواند آن اثر را در زمره آثاری قرار دهد که در سرزمین ایران، پس از پذیرش و اعتقاد به جهان بینی توحیدی اسلام به دست ایرانیان مسلمان، به منصف ظهور رسیده یا باید برسد، تا زندگی مبتنی بر فرهنگ ایرانی اسلامی در محیط مصنوع، با سهولت بیشتری جریان یابد. این آثار از نظر ویژگی های کالبدی و معنای مستخرج از آن، برخوردار از اصولی هستند که می توان بخش قابل توجهی از آنها را برگرفته از اصول و ارزش های دانست که در زندگی جامعه ایرانیان مسلمان، متأثر از جهان بینی اسلامی و فرهنگ اصیل ایرانی جریان داشته و امروز هم با فراز و فرودهایی بن مایه های این جهان بینی و فرهنگ به قوت خود باقی است؛ اما تجلی این اصول و ارزش ها به دلیل تقلید از الگوهای بیگانه و نامتناسب در روش زندگی و خلق آثار دچار وقفه گردیده است. در این نوشتار برآنیم تا در صورت امکان با مراجعه به مفهوم جهان بینی و فرهنگ و ارتباط آنها با هویت انسان در دیدگاه صاحب نظران، به محدوده ای از تعریف هویت ایرانی اسلامی در شهر و معماری دست یابیم.

## کلمات کلیدی:

هویت ایرانی، هویت اسلامی، شهر و معماری، فرهنگ، جهان بینی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750134>

